

När ytan osäkras

Jesper Blåders måleri bryter sönder vår ängsliga verklighetsbild

KONST

Konstfrämjandet Bergslagen i Wadköping:

Jesper Blåder

Var är Kyle?

Målningar

(Pågår till och med 28 januari)

Under ytan... är vi alla osäkra på vad som är sanning och vad som är verklig verklighet. Jesper Blåder petar lite i det där själsliga såret vi alla bär med oss i sin utställning "Var är Kyle?" på Konstfrämjandet.

En bild är alltid bara en bild som aldrig kan vara en del av verkligheten, bara på ett eller annat sätt representera den. Den är likafullt en yta vi avsöker igenkänneligheter och bekräftelser på. Det är därför som många av oss föredrar föreställande bilder.

Även om Jesper Blåder leker med just det, vår ängslan över ytans perfektion eller

möjliga sprickor, lösgör han i sina målningar just den osäkerheten: vad är det som så lätt får det invanda att krackelera?

Jesper Blåder undersöker verklighetsbildningen i sitt måleri. Han ställer det lätt igenkännliga mot det mystiska eller störande.

Ett lite ödsligt landskap med några eleganta byggnader har en oroande färgton i ett växande moln som skapar en dov ton av hot.

Eller så visar sig verkligheten vara en tunn hinna och det underliggande tränger fram som kaotiska färgfläckar så som vattnet bryter igenom vårisen.

Ingenting tycks riktigt stabilt och säkert även om vi eftertraktar det så hett. Målningarna blir en sorts obehagliga speglar av samtid, där vi med tilltagande desperation för-

söker få fäste med det invanda och trygga.

Ännu lever vi just här hos oss i en relativt trygg samtid, men kaoset är inte långt borta. Vi är alla mer eller mindre trygghetsnarkomaner. I den normerande medelklassens liv finns inte riktigt utrymme för det plötsliga och oväntade – det oinbjudna. Det finns just något av medelklassens idealvärld över dessa målningar: det är sobert, svaltt, välstämt i färg, stramt och kontrollerat.

Men som sagt: alla kan med ens utsättas för en prövning, en störning, en glipa och ett glapp.

I några av Jesper Blåders målningar på utställningen uppträder något som liknar plötsliga pixlade sekvenser, ungefär som på en laggande bildskärm, som bryter avbildningens övertygande illusion.

Hans bildvärld är som en terapeutisk seans, en förberedelse, eller insikt om en möjlig, kanske till och med tänkbar förändring.

Jesper Blåder är en duktig målare som hanterar sitt medium med mästarehand. Samtidigt tänjer han även själva mediet.

Den traditionella målningens avgränsande rektangel eller kvadrat kan här vecklas ut som ett sorts bildalfapet. Till huvudbilden läggs en liten utvikning som tar en annan riktning till och med. Det ger en känsla av expansion ut i rummet, ett tillägg riktat mot traditionen och bilden som fetisch.

Även det är förstås en osäkring av bildens auktoritet och leder till en uppfriskande självvransakan hos betraktaren: det är något under ytan...

STEFAN NILSON

